

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/103/2020
Identifikačné číslo spisu: 5919201682
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5919201682.4

UZNESENIE

V. súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu T. N., nar. G. XXXX, trvale bytom D. XXX XX P., zastúpeného Hronček & Partners s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO 47 248 327 proti žalovanému 1/ J.K.B.2, spol. s r.o., so sídlom Výšné Matejkovo 28, 034 01 Ružomberok, IČO 36 381 420 a žalovanému 2/ MAB 04 s.r.o., so sídlom Výšné Matejkovo 28, 034 01 Ružomberok, IČO 50 504 665, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči s.r.o., Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO 36 862 304, v konaní o určenie vlastníckeho práva a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o dovolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/76/2020-448 zo dňa 15. júna 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 8Cb/35/2019-191 zo dňa 24. februára 2020 o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý podal žalobca v konaní o určenie vlastníckeho práva rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie a zakázal žalovanému 2/ nehnuteľnosti evidované Okresným úradom I., katastrálnym odborom, na LV č. XXXX, kat. úz. I., obec I., okres I., a to

parcela registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 271 m²,
parcela registra "C" č. XXXX - ostatné plochy o výmere 41 m²,
parcela registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 40 m²,
parcela registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 58 m²,
parcela registra "C" č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 30 318 m²,
parcela registra "C" č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 342 m²,
parcela registra "C" č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 1753 m²,
parcela registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 7308 m²,
parcela registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 4792 m²,
parcela registra "C" č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1642 m²,

parcely registra "C" č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorí o výmere 465 m²,
parcely registra "C" č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 3024 m²,
parcely registra "C" č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 184 m²,
parcely registra "C" č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 537 m²,
parcely registra "C" č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorí o výmere 484 m²,
parcely registra "C" č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorí o výmere 310 m²,
parcely registra "C" č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorí o výmere 47 m²,
parcely registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 249 m²,
parcely registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 30 m²,
parcely registra "C" č. XXXX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 168 m²,
parcely registra "C" č. XXXXX/X - ostatné plochy o výmere 1604 m²,
parcely registra "C" č. XXXXX/X - ostatné plochy o výmere 2623 m²
a stavba - ostatné objekty so súpisným číslom XXXX postavená na parcele registra "C" č. XXXX -
zastavané plochy a nádvorí o výmere 30 m²,
v celosti resp. ich spoluvlastnícke podiely previesť alebo inak scudzit', založit', zaťažit', prenajať, vložit'
do majetku obchodnej spoločnosti a družstva, použiť na zabezpečenie záväzku, zriadiť právo v prospech
tretej osoby alebo vykonať taký úkon, dôsledkom ktorého by bola zmena vlastníctva, a to až do
právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej pred Okresným súdom I. pod sp. zn.
8Cb/35/2019.

2 Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že po vydaní uznesenia č. k. 8Cb/35/2019-106 zo
dňa 07. novembra 2019, ktorým bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý
(Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením, č. k. 13Cob/230/2019 zo dňa 08. januára 2020 zmenil
napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že neodkladné opatrenie v navrhovanom znení nariadil),
bola dňa 08. novembra 2019 súdu doručená zmena žaloby a zároveň zmena návrhu na nariadenie
neodkladného opatrenia, v ktorom žalobca požadoval, aby súd zakázal žalovanému 2/ nakladať aj s
nehnutelnosťami evidovanými na LV č. XXXX, kat. úz. I., obec I., okres I. a to spôsobom
špecifikovaným vo výroku uznesenia súdu prvej inštancie. Návrh žalobca odôvodnil tým, že vlastnícke
právo k týmto nehnuteľnostiam bolo prevedené zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/ za obdobných
skutkových okolností ako v prípade nehnuteľností, ktoré boli predmetom pôvodného návrhu na
nariadenie neodkladného opatrenia.

3 Z predložených listinných dokladov mal súd prvej inštancie osvedčené, že žalobca je spoločníkom
žalovaného 1/ s 50% obchodným podielom, druhým spoločníkom s rovnakým obchodným podielom je
Ing. Miroslav Budiak a konateľom Milan Budiak. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17. februára 2017
žalovaný 1/, konajúci prostredníctvom svojho konateľa, previedol vlastnícke právo k predmetným
nehnutelnosťami na žalovaného 2/, ktorého jediným spoločníkom a konateľom je Ing. Miroslav Budiak
(súčasne spoločník žalovaného 1/). Podľa žalobcu je kúpna zmluva absolútne neplatná pre rozpor s
dobrými mravmi a rozpor so zásadou poctivého obchodného styku (§ 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho
zákonníka), pričom poukázal na personálne prepojenie medzi žalovaným 1/ a 2/, na skutočnosť, že k
prevodu vlastníckeho práva došlo bez jeho vedomosti ako spoločníka s 50% obchodným podielom, bez
súhlasu riadne zvolaného valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného 1/ a navyše za kúpnu cenu 1
Eur, ktorá nezodpovedá všeobecnej cene týchto nehnuteľností zistenej znalcom v trestnom konaní
vedenom na súde prvej inštancie pod spis. zn. 1T/102/2018, a to vo výške 365.000 Eur. Žalobca je
spoločníkom žalovaného 1/ s 50% obchodným podielom a súd prvej inštancie skonštatoval, že
prevodom nehnuteľností, ktoré žalovaný 1/ využíval na podnikateľskú činnosť a boli hlavným zdrojom
jeho príjmov, do vlastníctva žalovaného 2/, by mohlo byť dotknuté jeho majetkové právo, keďže určenie
(ne)existencie vlastníckeho práva žalovaného 1/ k predmetným nehnuteľnostiam môže mať vplyv na
hodnotu jeho obchodného podielu, ktorá je priamo závislá od hospodárenia spoločnosti. Vzhľadom na
opísané okolnosti, spojené so sporným prevodom vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam
na žalovaného 2/ (t. j. príbuzenské a personálne prepojenie medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, kúpna
cena za nehnuteľnosti dohodnutá na sumu 1 Eur, napriek tomu, že ich reálna hodnota bola určená
znaleckým posudkom na sumu 365.000 Eur, skutočnosť, že tieto nehnuteľnosti sa podieľali na
ekonomickej a hospodárskej činnosti žalovaného 1/) dospel súd prvej inštancie k záveru, že existuje

určitá hrozba, že by žalovaný 2/ mohol previesť predmetné nehnuteľnosti na tretie osoby, prípadne ich nejakým spôsobom zaťažiť. Takéto konanie žalovaného 2/ by výrazne negatívne zasiahlo žalobcu ako spoločníka pôvodného vlastníka nehnuteľností, najmä ak sa v konečnom dôsledku preukáže, že kúpna zmluva, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na žalovaného 2/, je neplatná. Žalovanému 2/ v súčasnosti nič nebráni tomu, aby mohol s týmito nehnuteľnosťami ďalej disponovať, realizácia akýchkoľvek úkonov závisí len od jeho vôle, a preto je podľa názoru súdu potrebné, počas konania o určenie vlastníckeho práva zastabilizovať právny stav medzi žalobcom a žalovanými. Nariadením neodkladného opatrenia sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do výkonu práva žalovaného 2/ ako vlastníka nehnuteľností, keďže súd mu nezakázal držať a užívať tieto nehnuteľnosti, ale len obmedzil jeho vlastnícke právo.

4 Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 13Cob/230/2019-448 zo dňa 15. júna 2020 rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu, odvolanie žalovaného 2/ nebolo dôvodné, odvolací súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov, neboli zistené podmienky na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd v rámci svojho rozhodovania prihliadol k svojmu rozhodnutiu v tejto veci sp. zn. 13Cob/203/2019 zo dňa 8. januára 2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a žalovanému 2/ bol uložený zákaz, ktorý sa týkal nehnuteľností evidovaných Okresným úradom I., katastrálnym odborom, na LV č. XXXXX, k. ú. I., obec I., okres I., a to v celosti, resp. ich spoluvlastnícke podiely jednotlivy vyjadrených konkrétnych parciel a stavby, previesť alebo inak scudziť, založiť, zaťažiť, prenajať, vložiť do majetku obchodnej spoločnosti a družstva, použiť na zabezpečenie záväzku, zriadiť právo v prospech tretej osoby alebo vykonať taký úkon, dôsledkom ktorého by bola zmena vlastníctva, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej pred Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 8Cb/35/2019. Odvolací súd mal za to, že boli osvedčené zákonom stanovené kumulatívne podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sa týkalo ďalších nehnuteľností, evidovaných na LV č. XXXX, kat. úz. I., Obec I., okres I. a taktiež bola osvedčená aj potreba neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným 2/, a to aj za stavu, pokiaľ žalovaný 2/ tohto času nevykonáva žiadne reálne úkony týkajúce sa dispozície s nehnuteľnosťami. Ak by sa vyčkávalo na prejavenie úmyslu žalovaného 2/ nehnuteľnosti scudziť, mohlo by dôjsť k ďalšiemu prevodu, po realizácii ktorého by sa právne postavenie žalobcu zhoršilo v miere, pre ktorú by bolo otáznе ďalej požadovať súdnu ochranu vo veci samej. Pokiaľ má byť ochrana pred nežiaducou dispozíciou s nehnuteľnosťami poskytnutá formou nariadenia neodkladného opatrenia účinne, nemožno vyčkávať na stav, keď sa táto dispozícia naplní, pretože už potom nie je možné inštitútom neodkladného opatrenia takémuto stavu zabrániť. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného 2/ ako nedôvodné a zdôraznil, že v štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ku ktorému návrhu došlo súčasne s podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva, je postačujúce v primeranej miere osvedčenie nároku, ktorému žalobca žiada priznať ochranu, a to osvedčenie skutočností, podľa vymedzenia ktorých sa žalobca domáha určenia, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré nehnuteľnosti boli prevedené zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/ žalobcom napádanými kúpnyimi zmluvami. V štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa odvolacieho súdu žalobca osvedčil, že prevodom nehnuteľností za znevýhodnenú sumu nastalo znehodnotenie spoločnosti - žalovaného 1/, ktorého je spoločníkom a tým následne došlo aj k znehodnoteniu obchodných podielov spoločníkov v nej. Tvrdenia žalovaného 2/ v odvolaní týkajúce sa dohodnutej kúpnej ceny, ktorá mala zohľadňovať aj ďalšie náklady spojené s nehnuteľnosťami, v danom štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nezasiahli do vecne správnych záverov súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení o osvedčení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ak bolo súdom prvej inštancie konštatované, že žaloba žalobcu na určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/ k predmetným nehnuteľnostiam nie je bez ďalšieho vylúčená.

5 Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 2 CSP zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, eventuálne vo veci rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie zmení a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Prípustnosť aj dôvodnosť dovolania odôvodnil dovolateľ s poukazom

na ustanovenie § 420 písm. d/ a písm. f/ CSP. Konajúci súd vydal v danej veci neodkladné opatrenie, o ktorom už bolo skôr právoplatne rozhodnuté. Dovolateľ sa domnieva, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nerešpektoval zásadu právoplatne rozhodnutej veci a teda poprel princíp res iudicata. Prítomnosť dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. d/ CSP dovolateľ vzhliada v tom, že zásadné z pohľadu porušenia podmienok konania a procesných pravidiel je zistenie, že konajúci súd v danej veci vydal neodkladné opatrenie, o ktorom už bolo skôr právoplatne rozhodnuté. Žalobca totiž podal už dňa 17. januára 2018 voči žalovanému 2/ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý sa týkal zákazu nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX. O jeho návrhu bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8Cb/4/2018-35 zo dňa 21. januára 2018 (návrh žalobcu bol zamietnutý), pričom o odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 13Cob/42/2018 zo dňa 21. marca 2018 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Predmetné súdne rozhodnutia vytvárajú vo vzťahu k predloženému návrhu žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Po vydaní uvedených súdnych rozhodnutí až do vydania predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 24. februára 2020, potvrdeného odvolacím súdom, sa v danej veci nezmenila žiadna právne relevantná skutková okolnosť, čo vytvára prekážku možnosti o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia rozhodnúť inak ako v minulosti. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí nijako nereagoval na vytvorenú prekážku rozhodnutej veci. Ide o zásah do práva žalovaného na spravodlivý proces, pretože v rovnakej veci sa rozhodlo inak z dôvodov, ktoré neboli vysvetlené. Dovolateľ dal dovolaciemu súdu do pozornosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 49/06 zo dňa 14. septembra 2006 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 339/08 zo dňa 25. novembra 2008. Prípustnosť dovolania žalovaný 2/ vyvodzuje aj z obsahu zjednocujúceho stanoviska NS SR č. R 2/2016 a poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ktorá v sebe absorbuje vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Odvolací súd vydal rozhodnutie, ktoré je zjavne nepreskúmateľné najmä z dôvodu, že spôsob akým vyložil ustanovenia zákona o podmienkach vydania neodkladného opatrenia je neprímerane favorizujúci žalobcu a ústavne nekonformný. V danej veci nebola preukázaná existencia skutočnosti potvrdzujúcej niektorý z dôvodov na vydanie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie napriek tomu neodkladné opatrenie vydal, odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil, pričom sa neriadil zákonnými zásadami a rozhodol podľa dovolateľa arbitrárne. Odvolací súd svoj záver o potrebe dočasnej úpravy pomerov účastníkov ničím nevysvetlil a neodpovedal na to, prečo je potrebné súdnym rozhodnutím fixovať právny stav dňa 24. februára 2020, keď tento stav vznikol na základe kúpnych zmlúv zo dňa 17. februára 2017. Nezaoberal sa ani argumentom, že žalovaný 2/ doposiaľ neprejavil záujem alebo snahu dotknuté nehnuteľnosti scudzovať alebo zaťažovať alebo akokoľvek s nimi nakladať. Dovolateľ tvrdí, že ak žalobca nebol účastníkom kúpnej zmluvy zo dňa 17. februára 2017 absentuje tu aj akýkoľvek argument odvolacieho súdu, ktorý by vysvetlil akému právu žalobcu sa má týmto opatrením poskytnúť ochrana. Žalobca nie je ani aktívne legitimovaný na podanie určovacej žaloby v danej veci, nanajvýš by bol aktívne legitimovaný na uplatnenie nároku na náhradu škody voči konateľovi v mene žalovaného 1/, nakoľko ako spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným má len tie práva, ktoré mu priznáva zákon. Absenciu potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov vylučuje aj to, že žalobca v danej veci podal žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až 11. októbra 2019, hoci o existencii kúpnej zmluvy zo dňa 17. februára 2017 sa mal dozvedieť už 29. novembra 2017. Ani na tieto argumenty odvolací súd nereagoval a sa s nimi nevysporiadal. Ďalej odvolací súd nevysvetlil prečo v danej veci nepostačovalo pre ochranu práv žalobcu už vyznačenie poznámky na LV č. XXXXX o vedení daného súdneho konania, ktorá sama o sebe je schopná poskytnúť žalobcovi rovnakú ochranu ako navrhované predbežné opatrenie. Dovolateľ ďalej v dovolaní uviedol aj ďalšie skutočnosti týkajúce sa veci samej, keď namietal aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie žaloby, neplatnosť právneho úkonu, nevznesenie námietky relatívnej neplatnosti daných kúpnych zmlúv, dojednanie o výške kúpnej ceny, neplatnosť kúpnych zmlúv z pohľadu ustanovenia § 131 ods. 4 Obchodného zákonníka a skutočnosť, že žalobca v danej veci neosvedčil naliehavý právny záujem na podanej žalobe vo veci samej. Poukázal na súdne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k podanej žalobe vo veci samej.

6 Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného 2/ poukázal na skutočnosť, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, nakoľko spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podal žalobca aj žalobu vo veci samej, teda napadnuté uznesenie nie je

konečným rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Najvyšší súd Slovenskej republiky už judikoval neprípustnosť takéhoto dovolania. Ide o prekážku, ktorá je dôvodom na odmietnutie dovolania bez toho, aby sa NS SR zaoberal jeho obsahom. Žalobca vyslovil názor, že odvolací súd skutkovo aj právne riadne odôvodnil existenciu všetkých zákonných požiadaviek na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný 2/ je týmto rozhodnutím obmedzený len v základných úkonoch, ktorými by mohol predmetné nehnuteľnosti znehodnotiť alebo previesť a tým zmať účel konania vo veci samej. Odvolací súd vyhodnotil všetky skutočnosti tvrdené tak žalobcom ako aj žalovaným 2/, tieto riadne posúdil, aplikoval správne právne predpisy a ich aplikáciu riadne odôvodnil a zrozumiteľne vysvetlil. V preskúmvanej veci je podľa žalobcu potrebné posúdiť, či uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax dovolacieho súdu a to rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, sp. zn. 3Cdo/157/2017 zo dňa 11. októbra 2017 ako aj sp. zn. 5Cdo/154/2018 zo dňa 28. marca 2019 a sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo dňa 14. júna 2017. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné podať dovolanie podľa ustanovenia § 420 CSP len vtedy, ak má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu zohľadňuje, že ide len o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Predmetné neodkladné opatrenie bolo nariadené v čase prebiehajúceho súdneho konania o žalobe vo veci samej. V tejto súvislosti poukázal žalobca aj na uznesenie NS SR sp. zn. 1Obdo/47/2020 zo dňa 29. septembra 2020, na základe ktorého bolo v skutkovo i právnej obdobnej veci dovolanie podané žalovaným 2/ v celom rozsahu odmietnuté. Napriek názoru žalobcu, že dovolanie žalovaného 2/ by malo byť odmietnuté uviedol, že názor žalovaného 2/ uvedený v dovolaní týkajúci sa dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. d/ CSP je nesprávny. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 13Cob/42/2018 zo dňa 21. marca 2018 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a zdôvodnil tak, že žalobca nemôže svoj prípad pripodobňovať situácii, v ktorých iné súdy neodkladné opatrenia vydali a to z dôvodu, že medzi skutkovým stavom vo veci žalobcu bol rozdiel spočívajúci v tom, že rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalobca pri vyhovení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sa týkali vyhovenia návrhu, ktorý bol podaný v štádiu začatého konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, teda keď už takéto konanie prebiehalo. V čase podania pôvodného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 17. januára 2018 v tejto veci neexistovalo a neprebíhalo žiadne konanie týkajúce sa veci samej. Žalobca sa až žalobou doručou príslušnému súdu 11. októbra 2019 domáhal určenia, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných Okresným úradom I., katastrálnym odborom, na LV č. XXXXX, katastrálne územie I. a súčasne so žalobou podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému 2/, vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam, zakázal tieto nehnuteľnosti respektíve ich spoluvlastnícke podiely, previesť alebo inak scudziť, založiť, zaťažiť, prenajať, vložiť do majetku obchodnej spoločnosti alebo družstva, použiť na zabezpečenie záväzku, zriadiť právo v prospech tretej osoby alebo vykonať taký úkon, dôsledkom ktorého by bola zmena vlastníctva a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesením č. k. 8Cb/35/2019-106 zo dňa 7. novembra 2019 súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že neodkladné opatrenie v navrhovanom znení nariadil, keď dospel k záveru, že boli splnené kumulatívne stanovené podmienky pre jeho nariadenie. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 8. novembra 2019 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil príslušnému súdu zmenu žaloby a zároveň aj zmenu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom požadoval, aby súd zakázal žalovanému 2/ nakladať aj s nehnuteľnosťami evidovanými na LV č. XXXX v katastrálnom území I.. Návrh bol odôvodnený tým, že vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam bolo prevedené zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/ za obdobných skutkových okolností ako v prípade nehnuteľností, ktoré boli predmetom pôvodného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca sa preto rozhodol, že aj v prípade týchto nehnuteľností si uplatní svoje právo a bude sa domáhať určenia vlastníckeho práva žalovaného k týmto nehnuteľnostiam vrátane vydania neodkladného opatrenia. Je teda zrejmé, že v prípade predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je už skutková situácia iná v tom, že súčasne s podaním tohto návrhu bola podaná aj žaloba vo veci samej a teda bolo začaté konanie vo veci samej o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a

pôvodne chýbajúca podmienka, ktorú označil Krajský súd v Žiline v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 21. marca 2018, aby bol daný skutkový stav tejto veci porovnateľný respektíve obdobný ako v ostatnej rozhodovacej praxi slovenských súdov, kedy boli neodkladné opatrenia vydané, je v tomto okamihu naplnená. Žalobca požiadal dovolací súd, aby dovolanie žalovaného 2/ podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania a zároveň žiadal priznať náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho konania v rozsahu 100%.

7 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

8 Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9 Podľa ust. § 420 písm. d/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

10 Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11 Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o nároku na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

12 Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, napadnutého dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. d/ a písm. f/ CSP. V danej súvislosti upriamuje pozornosť na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (napríklad rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017, uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019 a tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017).

13 Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018) len vtedy, ak má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo

veci samej. Zákonomdarca tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba.

14 Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má teda povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok podľa § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28.03.2019). V posudzovanej veci nejde o žiaden z uvedených prípadov rozhodnutia vo veci samej. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní vo veci samej a to v konaní o určenie vlastníckeho práva. Nejde preto o prípad rozhodnutia o neodkladnom opatrení, ktoré by konzumovalo vec samu. Skutočnosť, že nejde o rozhodnutie vo veci samej, nebola spochybnená ani samotným dovolateľom.

15 Keďže v posudzovanom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej, ani o iné (nemeritórne) rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. d/ a f/ CSP nie je daná. S poukazom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného 2/ podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania ako (objektívne) neprípustného sa dovolací súd už nezaoberal skúmaním dôvodnosti podaného dovolania.

16 Úspešnému žalobcovi dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému 2/ v celom rozsahu. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

17 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.